Lieta Nr. 16767003571925

Arhīva Nr. 1A/25/1523

Kurzemes rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Kuldīgā 2025. gada 23. septembrī

tiesnese Anita Simsone,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /Persona A/sūdzībā par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka /Persona B/ 2025. gada 8. maija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 16767003571925.

Aprakstošā daļa

[1] /Persona A/(turpmāk tekstā – iesniedzējs) iesniedzis sūdzību par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka /Persona B/(turpmāk tekstā – augstāka amatpersona)2025. gada 8. maija lēmumu (turpmāk tekstā – lēmums) administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 16767003571925, ar kuru atstāts negrozīts amatpersonas 2025. gada 16. aprīļa lēmums par administratīvā pārkāpuma procesa izbeigšanu.

[2] Lēmumā augstāka amatpersona konstatējusi, ka 2025. gada 3. martā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Dienvidkurzemes iecirkņa Reaģēšanas nodaļas Inspektors /Persona F/ pieņēmis lēmumu par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu lietā Nr. 16767003571925 par "Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā" 12. panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu (maznozīmīga miesas bojājuma nodarīšana), proti, par to, ka 2025. gada 2. martā ap plkst. 12.24 /Adrese B/ (kāpņu telpā) sadzīves konflikta laikā, /Persona A/ tika nodarīti miesas bojājumi (viegli miesas bojājumi, kreisās uzacs hematoma), kura laikā tika iesaistītas personas no /Adrese E/ dzīvokļa, /Persona C/ un /Persona D/.

Vienlaicīgi /Persona A/ atzīts par cietušo.

No lietas materiāliem izriet, ka 2025. gada 2. martā, ap plkst. 12.24 /Adrese D/, mājas kāpņu telpā /Persona A/ izcēlās konfliktsituācija ar kaimiņiem, saistībā ar piekļuvi ēkas bēniņu telpām. No lietā esošajām liecībām konstatējams, ka konflikta laikā /Persona A/ pagrūda /Persona H/, savukārt /Persona C/ izdarījis sitienus ar roku /Persona A/ galvas apvidū. Pēc konflikta beigām /Persona A/ atgriezies dzīvesvietā, taču sajuta veselības problēmas un tika izsaukta Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta brigāde.

2025. gada 26. martā tika pieņemts lēmums Nr. 16767003571925-6 par tiesu medicīniskās ekspertīzes nozīmēšanu /Persona A/ nodarīto miesas bojājumu smaguma pakāpes noteikšanai. /Datums M/ Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra Tiesu medicīnas ekspertīžu departamenta vecākais tiesu medicīnas eksperts /Persona E/ sniedza eksperta atzinumu Nr. /Numurs/, kurā norādīts: "Pēc objektīviem datiem iesniegtajos medicīniskajos dokumentos: /Persona A/, jebkādi miesas bojājumi netiek konstatēti. Diagnoze: "Galvas sasitums", nosakot miesas bojājumu smaguma pakāpi netiek ņemta vērā, jo nav objektīva pamatojuma. (Atbilstoši LR likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 3. pielikuma "Kritēriji miesas bojājumu smaguma pakāpes noteikšanai" 5. punktam: "Nosakot miesas bojājumu smaguma pakāpi, eksperts vadās tikai pēc objektīviem datiem, neņemot vērā visu veselības traucējumu laiku, ja tas nav pamatots ar miesas bojājumu raksturu").

2025. gada 20. februārī Valsts policijas Kurzemes Reģiona pārvaldes Dienvidkurzemes iecirkņa Izmeklēšanas nodaļas inspektore /Persona G/ pieņēma lēmumu Nr. 16767003571925-7 par administratīvā pārkāpuma procesa izbeigšanu, saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma (turpmāk tekstā AAL) 119. panta 1. daļas 1. punktu – administratīvais pārkāpums nav noticis, proti, maznozīmīga miesas bojājuma nodarīšana, nav notikusi."

Augstāka amatpersona, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību, pamatojoties uz lietā esošajiem pierādījumiem. Augstāka amatpersona secina, ka 2025. gada 3. martā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Dienvidkurzemes iecirkņa Reaģēšanas nodaļas Inspektors /Persona F/ pieņēmis lēmumu Nr. 16767003571925-1, par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu, par ko atbildība paredzēta "Administratīvo sodu likumā par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā" 12. panta pirmajā daļā, proti, par maznozīmīga miesas bojājuma nodarīšanu.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par šajā pantā noteikto nodarījumu, kā obligāts nosacījums konstatējama miesas bojājumu esamība un to izcelsme tiešā veidā būtu attiecināma uz vainojamās personas veikto rīcību.

Lietā nav strīda par to, ka /Persona A/ izcēlās konflikts ar /Persona C/ un /Persona D/, taču, kā norādīts sniegtajā Eksperta atzinumā Nr. /Numurs/, /Persona A/ jebkādi miesas bojājumi netiek konstatēti.

Eksperta atzinumā sniegtais atzinums norāda uz sākotnēji norādītā administratīvā pārkāpuma neesamību uzsāktajā procesā Nr. 16767003571925. Tāpēc atzīstams, ka lēmums par administratīvā pārkāpuma procesa izbeigšanu pieņemts tiesiski un pamatoti.

[3] /Persona A/, nepiekrītot augstākas amatpersonas lēmumam, iesniedzis sūdzību tiesā.

Sūdzībā iesniedzējs norādījis, ka uzskata, ka viņam ir bijuši nodarīti miesas bojājumi un uzskata, ka pēc būtības ir jāierosina kriminālprocess par miesas bojājumu nodarīšanu.

2025. gada 7. jūlijā /Persona A/ iesniedzis sūdzības papildinājumus, kuros sūdzas par to, ka nav iespējams veikt logu remontdarbus un atsaucoties uz Administratīvā procesa likumu lūdz piedzīt zaudējumus.

[4] 2025. gada 21. maijā saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 178. panta otro daļu tiesa nolēmusi lietu skatīt rakstveidā un paziņojusi lietas dalībniekiem, ka sprieduma sagatavošanas diena ir 2025. gada 23.

septembrī un līdz 2025. gada 24. augustam lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus liecības, lūgumus, pieteikt noraidījumu tiesnesei. Noraidījums tiesnesei nav pieteikts.

Motīvu daļa

[5] Administratīvās atbildības likuma 178. panta pirmā daļa nosaka, ka administratīvās lietas izskatīšana tiesā notiek sūdzībā izteikto prasību apjomā un ietvaros.

[6] Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka nepiekrīt lēmumam par administratīvā pārkāpuma procesa izbeigšanu, jo uzskata, ka viņam tikuši nodarīti miesas bojājumi, tāpēc lūdz personas atzīt par vainīgām un sodīt.

[7] Papildinājumos sūdzībai /Persona A/ tiesai, atsaucoties uz Administratīvā procesa likumu, lūdz konstatēt, ka /Persona D/ ir izteicis sūdzības iesniedzējam draudus, lūdz uzlikt par pienākumu atbrīvot no automašīnām ietvi /Adrese C/, lūdz piedzīt zaudējumus no /Persona C/, jo pašvaldības policija strādā pretēji sabiedrības interesēm.

Izvērtējot 2025. gada 7. jūlijā iesniegtos sūdzības papildinājumus un pieteiktos lūgumus tiesa norāda, ka lieta Nr. 16767003571925 ir ierosināta saskaņā ar Administratīvās atbildības likumu par "Administratīvo sodu likumā par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā", 12. panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu (maznozīmīga miesas bojājuma nodarīšana).

Lietas Nr. 16767003571925 ietvaros tiek pārbaudīts, vai ir izdarīts konkrēts administratīvais pārkāpums, proti, vai 2025. gadā 2. martā ap plkst. 12.24 /Adrese B/ (kāpņu telpā) sadzīves konflikta laikā, /Persona A/ tika nodarīti miesas bojājumi un vai to izdarīšanā vainojami /Persona C/ un /Persona D/.

Tiesa izskaidro, ka konkrētā lieta ierosināta par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu un tiek izskatīta Administratīvās atbildības likuma ietvaros. Administratīvo pārkāpumu lietas piekritību, izskatīšanas kārtību regulē Administratīvās atbildības likums. Administratīvo pārkāpumu tiesības paredz administratīvo atbildību par materiālo administratīvo tiesību neievērošanu.

Kriminālprocesa likums nosaka procesuālo kārtību kriminālprocesos. Savukārt administratīvā procesa tiesības, kas ietvertas Administratīvā procesa likumā, regulē kārtību (procesu), kādā iestāde izdod administratīvos aktus, veic faktisko rīcību, slēdz, pilda un izbeidz publisko tiesību līgumus, kā arī procesu, kādā notiek šo tiesību aktu un rīcības kontrole augstākā iestādē un tiesā.

Administratīvā pārkāpuma lietā tiesai nav tiesību izskatīt jautājumus, kuri izskatāmi Kriminālprocesa likuma un Administratīvā procesa likuma ietvaros.

Ievērojot teikto tiesa norāda, ka 2025. gada 7. jūlijā iesniegtie sūdzības papildinājumi, kurā lūgts konstatēt draudu izteikšanu un atbrīvot gājēju ietves daļu no automašīnām, nav izskatāmi, jo tas neietilpst šīs lietas pierādīšanas priekšmetā.

[8] Pārbaudot augstākas amatpersonas lēmuma pamatotību tiesa norāda uz turpmāko.

2025. gada 3. marta lēmums liecina, ka uzsākts administratīvā pārkāpuma process par to, ka 2025. gada 2. martā ap plkst. 12.24 /Adrese A/, kāpņu telpā pie dzīvokļa Nr. /Numurs/ noticis sadzīves konflikts, kura laikā

/Persona C/ un /Persona D/ nodarījis miesas bojājumus /Persona A/. Līdz ar ko, iespējams, izdarīts administratīvais pārkāpums, par ko atbildība paredzētalikuma "Administratīvo sodu likums par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā" 12. panta pirmajā daļā – maznozīmīga miesas bojājuma nodarīšana.

[9] Lai personas darbības kvalificētu pēc likuma par "Administratīvo sodu likums par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā", 12. panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu – maznozīmīga miesas bojājuma nodarīšana un personu sauktu pie administratīvās atbildības un noteiktu sodu, ir jāpierāda, ka darbību rezultātā ir nodarīti miesas bojājumi.

[9.1] Administratīvās atbildības likuma 114. panta otrās daļas 1. punktā noteikts, ka ekspertīze ir obligāta, lai noteiktu miesas bojājumu smaguma pakāpi un raksturu.

[9.1.1] Ekspertīze ir izmeklēšanas darbība, kuru veic viens vai vairāki eksperti amatpersonas uzdevumā, nolūkā noskaidrot administratīvā pārkāpuma procesā nozīmīgus faktus un apstākļus. Ekspertīzes veikšana reglamentēta Tiesu ekspertu likumā u.c. normatīvajos aktos. Tiesa norāda, ka ekspertīzi veic par jautājumiem, kuru noskaidrošanai nepieciešamas speciālas zināšanas un kuri nav atrisināmi ar citām izmeklēšanas darbībām. Procesa virzītājs pats nav tiesīgs izlemt jautājumus, kuros jāveic ekspertīze. Secīgi minētais nozīmē, ka miesas bojājumu esību un pakāpi nevar pierādīt ar liecībām. Tātad minētais nozīmē, ka miesas bojājumu esību un smaguma pakāpi nosaka tikai tiesu eksperts. Ekspertīzes atzinums lietā ir pierādījums, kurš tiek vērtēts atbilstoši Administratīvā atbildības likuma 90. – 94. pantā noteiktajam.

[9.2] 2025. gada 26. martā noteikta tiesu medicīniskā ekspertīze miesas bojājumu un to smaguma pakāpes noteikšanai cietušajam /Persona A/.

/Datums C/ eksperta atzinums Nr. /Numurs/ liecina, ka tiesu medicīnas eksperts /Persona E/ ir veicis /Persona A/ tiesu medicīnisko ekspertīzi. Ekspertīze veikta pēc iesniegtajiem dokumentiem. Izvērtējot iesniegto medicīnisko dokumentāciju, eksperts secinājis, ka pēc objektīviem datiem medicīniskajos dokumentos /Persona A/ miesas bojājumi netiek konstatēti.

[9.3] Pārbaudot eksperta atzinumu tiesa atzīst, ka tas ir pieļaujams un ticams un tiesai nav iesniegti pārbaudāmi objektīvi pierādījumi, kas apstiprinātu pretējo. Tiesa norāda, ka cietušā subjektīvais viedoklis un apgalvojums, ka viņam ir nodarīti miesas bojājumi, paši par sevi nav pamats šaubām par eksperta atzinuma patiesumu un ticamību.

Tiesa neapstrīd, ka konflikta laikā, iespējams, /Persona C/, /Persona D/ cietušajam iesita, bet, kā redzams no eksperta atzinuma izpētes un secinājumu daļas, ekspertam nodotie medicīniskie dokumenti (NMP izsaukuma elektroniskās kartes izraksts, SIA "Liepājas reģionālā slimnīca" ambulatorā pacienta medicīniskās kartes izraksta kopija) nesatur objektīvus datus par miesas bojājumiem. Tiesa norāda, ka eksperta secinājumi atbilst likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtības" 3. pielikuma Kritēriji miesas bojājumu smaguma pakāpes noteikšanai 5. punktā noteiktajam, ka nosakot miesas bojājumu smaguma pakāpi, eksperts vadās tikai pēc objektīviem datiem, neņemot vērā visu veselības traucējumu laiku, ja tas nav pamatots ar miesas bojājumu raksturu. Miesas bojājumi ir cilvēka organisma audu, orgānu vai sistēmu anatomiskie bojājumi vai funkcionāli traucējumi, kuri radušies mehānisku u.c. iedarbību rezultātā.

[9.4] Miesas bojājumu nodarīšanas pārkāpuma sastāvs ir materiāls un nodarījums ir pabeigts ar brīdi, kad cietušajam ir nodarīti konkrēta smaguma miesas bojājumi.

Konkrēta smaguma miesas bojājumi veido nodarījuma objektīvo pusi.

[10] Lai personas sauktu pie atbildības (atzītu personas vainojamību administratīvā pārkāpuma izdarīšanā) par maznozīmīgu miesas bojājumu nodarīšanu, pirmkārt, obligāti jābūt pierādītam, ka cietušajam ir nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi, otrkārt, ir jākonstatē personas darbība un, treškārt, cēloņsakarība starp darbību un sekām.

Administratīvo pārkāpumu tiesībās vainojamība ietver objektīvo elementu, proti, ka darbība un secīgi sekas attiecināmas uz personu.

Konkrētajā gadījumā, kad ekspertīzē nav konstatēti miesas bojājumi cietušajam /Persona A/, tiesa nekonstatē pārkāpuma objektīvo elementu, proti, ka /Persona C/ un /Persona D/ darbību rezultātā ir radušās likumā paredzētās sodāmās sekas, proti, cietušajam nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi. Ievērojot teikto tiesa secina, ka lietā nav pierādīta pārkāpuma objektīvā puse, proti, nav pierādīts, ka cietušajam nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi. Līdz ar ko secīgi iestājas Administratīvās atbildības likuma 119. panta pirmās daļas 1. punktā noteiktais, ka administratīvā pārkāpuma process jāizbeidz, ja tiek konstatēts, ka administratīvais pārkāpums nav noticis.

[11] Apsverot sūdzības iesniedzēja iebildumus tiesa norāda, ka taisot nolēmumu, tiesa nevar to pamatot ar kādas personas subjektīvajām šaubām par kādas citas personas iespējamām darbībām vai bezdarbībām, vai vienkārši ar šīs personas iebildumiem. Lai konstatētu notikušu vai nenotikušu faktu, ir jābūt pierādītam tam, ka šis fakts ir noticis, vai tieši pretējais.

Izvērtējot iesniedzēja iebildumus, tiesas ieskatā, sūdzības iesniedzējs nav izvirzījis jaunus un būtiskus argumentus, kas nav bijuši zināmi iestādei un kurus iestāde atstājusi bez ievērības, kā rezultātā nav bijuši izvērtēti visi faktiskie un tiesiskie apstākļi. Tiesa nekonstatē jaunus izvērtēšanai pakļaujamus argumentus kas ietekmētu tiesas viedokli par lietas faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem. Tiesa uzskata, ka augstāka amatpersona lēmumā ir sniegusi faktu vērtējumu un secinājumus. Tiesa atzīst, ka augstāka amatpersona pareizi novērtējusi visus apstākļus un pamatoti atzinusi, ka administratīvā pārkāpuma process izbeidzams, jo nav noticis administratīvais pārkāpums.

[12] /Persona A/ sūdzības papildinājumos ir lūdzis piedzīt no /Persona C/ 41,76 EUR. Savu lūgumu pamatojis ar Administratīvā procesa likuma 92. pantu. Tiesa atkārtoti norāda, ka atsauce šajā procesā uz Administratīvā procesa likumu ir nepareiza, jo sūdzība tiek izskatīta saskaņā ar Administratīvās atbildības likumu.

Tiesai administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros nav piekritīgs jautājums par kompensācijas piedziņu, jo Administratīvās atbildības likuma 34. panta otrajā daļā noteikts, ka personai, kurai ar administratīvo pārkāpumu nodarīts kaitējums, ir tiesības no pārkāpuma izdarītāja prasīt kaitējuma atlīdzinājumu Civilprocesa likumāparedzētajā kārtībā. Tas apstāklis, ka lietā administratīvais pārkāpums nav noticis, neizslēdz /Persona A/ tiesības vērsties ar prasību pret /Persona C/ Civilprocesa likumā noteiktajā vispārējā kārtībā.

[13] Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja sūdzība nav pamatota un Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka /Persona B/ 2025. gada 8. maija lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 16767003571925 atstājams negrozīts, un sūdzība noraidāma pilnībā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 224., 225. pantu, 227. panta pirmās daļas pirmo punktu, tiesa

nosprieda

atstāt Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka /Persona B/ 2025. gada 8. maija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 16767003571925 negrozītu,un /Persona A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas (Administratīvās atbildības likuma 228. pants). Spriedums sagatavots 2025. gada 23. septembrī.

Tiesnese A.Simsone

* Dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu